

Door het Pays des Collines GRAND-MONCHAU

LENGTE: 16 km

VERTREKpunt: Bij de kerk van het gehucht Grand Monchaut, iets meer dan drie kilometer ten zuiden van Ellezelles.

AANDACHTSPUNTEN: Wandeling met grote delen door verschillende bossen. Paadjes kunnen er na regenweer glibberig bijliggen. Twee keer moet je een weg volgen waar jagers liever geen wandelaars zien. De wegen zijn wel degelijk publiek maar jagers zien nergens graag wandelaars.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 38/1-2 (1:20.000)

Het Pays des Collines is het spiegelbeeld van de Vlaamse Ardennen aan de andere kant van de taalgrens in Henegouwen. De hoogste toppen komen slechts iets boven de 130 meter en de streek noemt zich eerder een "land van heuvels" in plaats van zich te vergelijken met de Ardennen. Het landschap is er een van heuvels, beken en bronnen, vergezichten, boerderijen. De heuveltoppen zijn te steil voor de landbouw en daar bleven dan ook dikwijls oude bossen over. Op de vruchtbare leemgrond in de valleien worden veel suikerbieten geteeld en het krioelt er van de fazanten.

Op het eind van de jaren negentig werd het natuurpark Parc Naturel des Pays des Collines opgericht. Hiermee wou men de natuur en de lokale cultuur bewaren en opwaarderen en de lokale streekproducten promoten. Het natuurpark werd een succes en biedt de bezoeker vele mogelijkheden voor zacht toerisme. In het bijzonder heeft het Pays des Collines alles om een prachtig wandelgebied te zijn. De hier voorgestelde tocht biedt een goed beeld van het Pays des Collines: we lopen door de grootste bossen van de streek, we genieten van mooie vergezichten en we bewandelen enkele oude 'sentiers communaux' die opnieuw opengesteld werden. Vroeger werden deze paden door de inwoners gebruikt bij hun dagelijkse verplaatsingen. Met de komst van de auto werden ze stilaan verlaten. Ze raakten overwoekerd door doornstruiken of werden doorploegd, waardoor hun spoor

geleidelijk verdween. Gemotiveerde vrijwilligers, liefhebbers van de natuur en van het Pays des Collines, hebben gerooid, schoongemaakt, bruggetjes gebouwd..., om weer leven te geven aan deze vergeten paden.

Dit is een van de oudste 'originele wandelingen', de eerste publicatie - op een voorganger van deze website - dateert reeds van 2007. In 2013 werd de wandeling verwijderd van de website omdat er problemen waren op enkele passages. Op aanraden van enkele wandelaars haalden we de wandeling in mei 2021 uit het archief en trokken we opnieuw naar het Pays des Collines voor een verkenning. We ontwierpen een nieuwe versie van de tocht die iets langer werd dan de oorspronkelijke route. Vooral de passage door het Bois de Leuze werd verlengd.

Een gelegenheid om iets te drinken ontmoet je niet in de buurt van de wandeling. In Grand Monchaut waar de wandeling vertrekt is een kerk maar verder niets. Na de wandeling loont het de moeite om af te zakken naar het Ellezelles, waar ook het Maison du Pays des Collines gevestigd is. Ellezelles is een bekend heksendorp en ook al tijdens de wandeling is de kans groot dat je op enkele angstaanjagende figuren botst.

BESCHRIJVING

Door het Bois Lefebvre

Van aan de kerk loop je tot op de grote weg. Je gaat naar rechts en enkele meters verder sla je rechtsaf een doodlopende weg in. Onmiddellijk na het eerste huis met aanpalende paardenstallen aan de linkerkant sla je links af in een smal pad tussen een haag en een afsluiting. Verder loopt het pad tussen akkers in dezelfde richting verder. Je komt uit bij enkele huizen en je slaat rechtsaf in de dalende asfaltweg. Bij het laatste huis, met nummer 7, verdwijnt het asfalt en je wandelt verder over de weg die stijgt en je in de velden brengt. Boven kom je op een kruispunt van veldwegen en je slaat haaks rechtsaf in de panoramische veldweg die naar het bos toe loopt. Je wandelt het Bois Lefebvre in. In het bos blijf je met de grootste bosweg verder door het bos stijgen. Je komt uit op een bredere bosweg: deze bosweg volg je naar rechts en je daalt. Je komt bij een luxueuze woning midden in het bos. Hoe is het mogelijk? Er vertrekt hier een weg naar rechts langs de tuin van de woning, die weg zal je op het einde van de wandeling volgen. Nu moet je even op je passen terugkeren: je keert het kruispunt en het huis de rug toe, je gaat ongeveer 50 meter of 65 wandelpassen terug en dan sla je rechtsaf in een bosweg. Deze bosweg is niet zoveel gebruikt en je moet hem altijd blijven volgen in zuidwestelijke richting. De weg komt gaandeweg naast een gracht te lopen. Ongetwijfeld is deze gracht de oorspronkelijke weg. Op de Atlas der Buurtwegen is dit de 'Chemin n°3' op het grondgebied van Buissenal. Uit onze navraag in 2021 bij officiële instanties blijkt dat deze weg wel degelijk publiek is maar dat wandelaars zeker moeten zijn dat ze op de weg lopen en niet ernaast. Misschien moet je dus voor de zekerheid in de gracht gaan wandelen??? Het bos is prachtig en waarschijnlijk heb je het bos helemaal voor je alleen. Tenzij er jagers zijn. Of boswezens.

De weg eindigt bij de bosrand samen met een andere bosweg die van rechts komt. Je moet hier rechtdoor wandelen. Toen wij hier waren hing er een touw over de weg met een vreemde boodschap, iets van toelating of zo. Wat verder sta je voor een

omheinde kweekvijver. Er is een weg naar links maar die mag je absoluut niet nemen, je moet rechtdoor. De omheining rond de vijver verspert echter de weg over enkele tientallen meters. Ofwel stap je over de omheining ofwel omzeil je deze hindernis aan de rechterkant en wandel je langs de rand van de akker. Voorbij de vijver vind je dan de weg terug die hier een smal paadje geworden is dat naast een beekje loopt. Op het einde wandel je over een gazon – hou uiterst rechts. Ook dit is nog de 'Chemin n°3', je mag hier wandelen zelfs al beweert de eigenaar het tegendeel. We zijn er vrij zeker van dat de eigenaar een afsluiting en verbodsborden zou plaatsen als de weg privé zou zijn. Op het kadaster staat deze weg trouwens ingetekend als 'propriété communale'. Tussen twee hagen wandel je tot op een veldweg. Rechtsaf.

Naar het Bois de Leuze

Je wandelt tussen de velden in een mooi landschap typisch voor het Pays des Collines. In de verte zie je een huisje aan op de heuvel, daar moet je naartoe. De veldweg wordt een paadje dat langs een akkerrand loopt. Na een bocht naar links stijgt je verder tussen akkers. Bij de bosrand laat je een dalende weg rechts liggen en je stijgt verder over de brede bosweg langs enkele huizen. Je blijft de weg volgen, je wandelt het bos uit en je volgt de weg naar rechts tot op een asfaltwegje. Linksaf. Je wandelt langs twee boerderijen en een akker aan de linkerkant en dan sla je linksaf in een grasweg tussen akkers. Meer dan een halve kilometer loop je op deze rechtlijnige weg met rondom mooie uitzichten. Op asfalt rechtsaf in de richting van het bos, het Bois de Leuze.

Op het kruispunt verlaat je het asfalt en je wandelt rechtdoor in een weg langs de bosrand. Aan het einde van de akker, eigenlijk enkele meters ervoor, sla je linksaf in een bospad. Zo wandel je het Bois de Leuze in. Het mooie paadje slingert door het bos en brengt je bij een bredere bosweg. Er is hier ook een pad naar links maar dat neem je niet, je volgt hier de brede bosweg. De bosweg draagt diepe sporen, je kan ook op een paadje links of rechts naast de bosweg wandelen. De bosweg maakt een bocht naar links en stijgt. Bij de bosrand loop je het bos uit en je volgt het asfaltwegje naar rechts. Je kan hier even genieten van het uitzicht. Nou ja. Ik zou er niet meer over zagen, maar dertig is echt wel veel te veel!

Bij enkele huisjes verlaat je het asfaltwegje en je neemt rechts de aardeweg die weer naar het bos loopt. Eens in het bos kom je onmiddellijk bij een open plek die als opslagplaats gebruikt wordt. Je laat hier een zijweg rechts liggen en je wandelt rechtdoor. Op het einde van de weg, bij een soort rotonde in het bos, wandel je verder rechtdoor over een prachtig bospaadje. Je wandelt dit paadje helemaal uit. Het paadje eindigt bij een alleenstaand huisje naast de garage. Uiteraard is hier discretie gepast. Je slaat rechtsaf en over de oprit daal je af tot op een asfaltwegje. Volg dit asfaltwegje naar rechts.

Voorbij de huizen loopt de weg het bos in en versmalt dan. Dit mooie paadje volg je een gans eind langs de bosrand. Verderop leidt het paadje weer volop het bos in. Bij een zijweg van rechts – die van de eerdere opslagplaats komt – wandel je rechtdoor. Niet veel verder daalt het pad links – bij de bosrand zie je een boomhut en de nodige koterij – maar jij daalt niet af: je blijft rechtdoor gaan met het paadje dat in

de flank verder door het bos loopt. Voorbij een vijver die je links beneden ziet begint het pad stevig te stijgen. Je komt uit op een breder bospad dat rechts stijgt en links daalt. Je neemt niet dit breder bospad: je neemt wel een paadje links naar beneden dat enkele meters voor het breder bospad vertrekt. Het paadje daalt steil af. Helemaal beneden kom je bij de bosrand samen met een ander bospad dat van rechts komt. Je verlaat het bos en wandelt over een graswegje naar een asfaltwegje. Rechtsaf over dit asfaltwegje.

Naar het Bois d'Hubermont

Je komt op de grote weg, de Rue de Grandrieu. Hier ga je enkele meters naar links en bijna onmiddellijk sla je rechtsaf in een kiezelweg die naar enkele huizen loopt. Voorbij de huizen loopt de weg als smal graspad tussen afsluitingen verder. Het pad brengt je op een asfaltwegje naast een huis: rechtsaf hier. Vrij snel, in een bocht naar rechts van de asfaltweg, sla je linksaf in een veldweg. Iets meer dan honderd meter laat je een stijgend graspaadje liggen en sla je rechtsaf. De veldweg daalt naar het bos. Na de oversteek van een beekje stijgt je in een pad naast een weide in de richting van het bos. Eens in het bos maakt het pad een haakse bocht naar links en wordt wat vlakker. Verderop stijgt het pad weer stevig. Als het pad langs de bosrand loopt moet je goed uitkijken. Nog voor enkele serres links van het pad moet je rechtsaf slaan en na vijf meter is er een bospad naar rechts. Voor het vervolg van de wandeling moet je dit bospad naar rechts nemen maar je kan eventueel eerst even rechtdoor wandelen tot bij een open plek bij de bosrand, hier vind je een leuke plek om even te pauzeren op een of andere stronk. Heel wat wandelaars, fietsers en joggers houden hier halt. Maar terug naar het bospad. Het bospad eindigt op een brede weg langs de bosrand en langs een weide met erachter een boerderij. Je volgt deze brede weg naar rechts. De weg leidt je het Bois d'Hubermont in.

Deze brede weg heet de Carrière Romain. Wat verder kan je eventueel even op het paadje wandelen dat op de berm rechts naast de weg loopt. Je komt snel bij een open plek in het bos links van de weg. Bij het begin van deze open plek is er een zijweg links die je niet neemt, deze is verboden. Bij het einde van de open plek bevindt zich een volgende zijweg links en deze moet je wel nemen. Hij vertrekt meer precies op de plaats waar de Carrière Romain hol wordt en waar er links een zone is waar mountainebikers zich komen uitleven. De zijweg naar links vertrekt in een rechte hoek, laat dus de zone voor mountainebikers rechts liggen. Hier hangt links van de weg ook zo een verbodsbord. Wij hadden hier de indruk dat men deze weg aan het zicht wil onttrekken door er stapels takken en bomen op te laten liggen. Maar het is natuurlijk niet omdat iemand takken op de weg smijt dat de weg niet meer zou bestaan! Als je op het goede spoor bent, wandel je het bos in via een zalig bospad. Het oorspronkelijke pad was hol maar vandaag loopt het tracé naast het holle pad. Je blijft dit pad altijd maar volgen. Net voor het einde van het bos is er een zijpad rechts maar je wandelt rechtdoor, het bos uit. Volg het asfaltwegje naar links.

Je wandelt nu door het piekleine gehucht Sémenil. Links een mooi landschap. Je laat een veldweg links liggen en je wandelt door tot op een rijweg die je naar links volgt. Na honderd meter op de rijweg, bij een klein kapelletje links, sla je rechtsaf in een smal pad. Dit pad loopt langs het Maison des Chorchilles. De naam van dit huis

verwijst naar de 'sorcières' of heksen van Ellezelles. Hier woont kunstenaar Jos De Smedt die met zijn kettingszaak allerlei vreemde figuren tot leven wekt. De andere naam van het huis is 'El Bêrjî', plaatselijk Waals voor 'Le Berger' of 'de Herder'. Hiermee wordt verwezen naar de vroegere bewoner van dit vreemde huis. Het pad daalt, steekt een beekje over, gaat even kort door een weide en klimt dan tussen akkers naar een woning. Aan een zijgevel hangt een lange ladder die herinnert aan de tijd dat hier veel hoogstam fruitbomen stonden. En de bewoner heeft ook nog advies voor ons met zijn 'charte du bon promeneur en milieu rural'. Het paadje eindigt bij de ingang van de woning op een kiezelweg. Hier zie je dat je uit de 'Sentier communal 110' komt. Je slaat hier rechtsaf in een volgend leuk paadje, het 'Sentier de l'Epine'. Dit sympathieke paadje leidt naar een woning bij de bosrand. Bouwmaterialen liggen hier slordig in het bos. Je wandelt links langs de woning en wat verder sla je linksaf in de bosweg. Er staan hier zowaar lantaarnpalen langs de bosweg! Reeds na de derde lantaarnpaal zie je rechts in het bos een paadje lopen, daar moet je naartoe. Dit paadje daalt af naar een beekje en aan de andere kant klimt het paadje weer omhoog, steil! Op een splitsing van bospaden sla je linksaf en aan de volgende splitsing ook links. Zo wandel je het bos uit.

Je laat een weg links liggen die het bos inloopt – deze weg is de toegangsweg tot de woning met de bouwmaterialen – en je volgt de kiezelweg rechtdoor langs de bosrand. Je komt op een asfaltwegje dat je naar links volgt. Niet veel verder sla je rechtsaf in een verharde weg die afdaalt naar enkele woningen. Rechts naast de eerste woning vind je een paadje, het 'Sentier de l'Enfer'. Dit leuke paadje daalt naar een beekje in het bos en stijgt aan de andere kant van een beekje stevig langs de rand van een weide. Je komt tussen huizen en je wandelt met de kiezelweg verder tot op een asfaltwegje. Rechtsaf over het asfaltwegje.

Tegenover nummer 23 vertrekt een paadje langs de akkerrand, het 'Sentier des Facteurs', maar dit paadje neem je niet en je wandelt nog even verder over de asfaltweg. Net voorbij een huis aan de linkerkant verlaat je de asfaltweg en je neemt linksaf een veldweg. Deze kaarsrechte weg loopt gedurende meer dan een halve kilometer tussen akkers en eindigt op een asfaltwegje, volg dit asfaltwegje naar rechts. Op de splitsing sla je linksaf, een doodlopende asfaltweg. Bij de laatste huizen verdwijnt het asfalt en loopt de weg het bos in. De weg blijft wel berijdbaar want hij leidt naar de luxueuze woning midden in het bos die je nog kent van eerder op de wandeling. Vlak na deze woning sla je linksaf in de aardeweg langs de haag rond de woning. Aan het einde van de haag maakt de weg een S-bocht. Deze zalige weg brengt je weer naar Grand-Monchaut.

